

**TÜRKİYE CUMHURİYETİ İLE SLOVAKYA CUMHURİYETİ
ARASINDA HUKUKİ VE TİCARİ KONULARDA ADLİ
İŞBİRLİĞİ ANLAŞMASININ ONAYLANMASININ UYGUN
BULUNDUĞUNA DAİR KANUN**

(Resmî Gazete ile yayımı: 15.10.2007 Sayı: 26671)

Kanun No
5693

Kabul Tarihi
4.10.2007

MADDE 1- 11 Kasım 2004 tarihinde Ankara'da imzalanan "Türkiye Cumhuriyeti ile Slovakya Cumhuriyeti Arasında Hukuki ve Ticari Konularda Adli İşbirliği Anlaşması"nın onaylanması uygun bulunmuştur.

MADDE 2- Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 3- Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

**TÜRKİYE CUMHURİYETİ İLE SLOVAKYA CUMHURİYETİ
ARASINDA HUKUKİ VE TİCARİ KONULARDA
ADLİ İŞBİRLİĞİ ANLAŞMASI**

Türkiye Cumhuriyeti ile Slovakya Cumhuriyeti (bundan böyle "Âkit Taraflar" olarak anılacaklardır),

Dostluk bağlarını pekiştirmek ve hukukî ve ticarî konularda karşılıklı yardımlaşmayı Âkit Tarafların içişlerine karışmama, haklarda eşitlik ve ulusal egemenlik ilkelerine dayanarak kolaylaştırmak arzusu ile,

Hukukî ve ticarî konularda bir karşılıklı yardımlaşma anlaşması akdedilmesine karar vermişler ve aşağıdaki hususlar üzerinde mutabık kalmışlardır:

**KISIM BİR
GENEL HÜKÜMLER**

Madde 1

(1) İşbu Anlaşmanın amacı, bir Âkit Tarafın vatandaşlarının, diğer Âkit Tarafın, adli makamlarınca yapılan hukukî konulardaki işlemlerinde yasal korunması, her iki Âkit Tarafın, adli makamlarınca hukukî konularda karşılıklı adli yardım sağlamak üzere işbirliği yapılması ve hukukî konularda mahkeme kararlarının tanınması ve tenfizi hususlarını düzenlemektir.

(2) İşbu Anlaşmanın amaçları yönünden, "hukukî konular" ifadesi ayrıca ticarî konuları da kapsar, ancak iş konularını kapsamaz.

Madde 2

(1) Bir Âkit Tarafın vatandaşları, diğer Âkit Tarafın adli makamlarınca yapılan hukukî konulardaki işlemlerinde, bu Âkit tarafın vatandaşları ile aynı şartlarla yasal korunma hakkına sahip olacaklardır.

(2) Bir Âkit Tarafın vatandaşları hukukî konularda hak ve menfaatlerinin korunması için diğer Âkit Tarafın adli makamlarına, bu Âkit Tarafın vatandaşlarının tâbi olduğu aynı şartlarla serbestçe müracaat hakkına sahip olacaklardır.

(3) Âkit Taraflardan birinin ülkesinde idare merkezi bulunan ve bu Âkit Tarafın mevzuatına uygun olarak kurulmuş tüzel kişiler, işbu Anlaşmanın hükümlerinden yararlanma hakkına sahip olacaklardır. İşbu Anlaşmanın amaçlarına yönelik olarak tüzel kişiler bakımından "ikametgâh" ifadesi idare merkezleri olarak anlaşılacaktır.

Madde 3

(1) İşbu Anlaşmada aksi öngörülmediği takdirde, Âkit Tarafların adli makamların birbirleriyle Âkit Taraflarca tayin edilen Merkezî Makamlar, aracılığı ile iletişim kuracaklardır. Türkiye Cumhuriyeti yönünden Merkezî Makam Adalet Bakanlığıdır. Slovakya Cumhuriyeti yönünden Merkezî Makam Adalet Bakanlığıdır.

(2) İşbu Anlaşma hükümleri diplomatik veya konsolosluk kanalı ile iletişim kurulmasına engel teşkil etmeyecektir.

(3) İşbu anlaşmanın amaçları yönünden adli makamlar her bir Âkit Tarafın iç hukukuna göre belirlenecektir.

Madde 4

(1) Merkezî Makamlar birbirleriyle talep edilen Âkit Tarafın dilinde veya İngilizce iletişim kuracaklardır.

(2) Adli yardım talepleri ve ekli belgeler talepte bulunan Âkit Tarafın dilinde düzenlenecek ve bunlara talep edilen Âkit Tarafın dilinde veya İngilizce düzenlenmiş onaylı tercümeleri eklenecektir.

(3) Bir adli yardım talebinin yerine getirilmesinin sonucu olarak elde edilen belgeler talep edilen Âkit Tarafın dilinde düzenlenecektir.

Madde 5

Âkit Tarafların Adalet Bakanlıkları, bir talep vukuunda, işbu Anlaşmaya konu teşkil eden adli sorunlarla ilgili olarak ülkelerinin mevzuat ve uygulamaları hakkında birbirlerine bilgi vereceklerdir.

KISIM İKİ**BÖLÜM I****HUKUKÎ KONULARDA ADLÎ YARDIM****Madde 6**

Âkit Tarafların adli makamları, hukukî konularda, özellikle belgelerin tebliği, tarafların ve tanıkların dinlenmesi ve bilirkişi incelemesi hususlarında birbirlerine yardım sağlayacaklardır.

Madde 7

(1) Bir adli yardım talebi şu hususları ihtiva edecektir:

a) Talepte bulunan adli makam ile eğer bilinmekte ise, talep edilen adli makamların adları;

b) Adli yardımı gerekli kılan davanın niteliği;

c) Davayla ilgili tarafların isim ve adresleri tüzel kişilerde isim ve idare merkezleri ve mevcutsa, temsilcilerinin isim ve adresleri;

d) Eğer talebin konusu belgelerin tebliğine ilişkin ise, muhatabın tam adresi ve tebliğ edilecek belgelerin listesi;

e) İfadelerine başvurulacak kişilerin isim ve adresleri ile eğer mevcutsa doğum tarihleri, vatandaşlıkları ve meslekleri;

- f) İfadelerine başvurulacak kişilere yöneltilecek soruların listesi;
g) Sağlanacak delilin niteliği veya yerine getirilecek diğer adli işlem;
h) Talebin yerine getirilmesi için gerekli görülen diğer bilgiler.

(2) Bir Adli yardım talebi, talepte bulunan makam tarafından imzalanacak ve resmî mührünü taşıyacaktır. Söz konusu talebe ekli belgeler, talepte bulunan Âkit Tarafın hukukuna göre onaylanacaktır.

Madde 8

(1) Talep edilen Adli makam, talebin yerine getirilmesinde kendi devletinin kanun hükümlerini uygulayacaktır. Bununla birlikte, söz konusu adli makam, talepte bulunan adli makamın özel bir usul veya yöntem izlenmesini istemesi durumunda, talep edilen Âkit Tarafın iç hukukuna aykırı olmamak kaydıyla bu usul veya yöntemi takip edecektir.

(2) Talepte bulunan adli makamın istemesi durumunda, ilgili tarafların ve eğer mevcutsa temsilcilerinin hazır bulunabilmeleri için, işlemlerin yapılacağı tarih ve yer hakkında bilgi verilecektir.

(3) Talep edilen adli makam, talebin yerine getirildiğini tespit eden belgeleri talepte bulunan adli makama gönderecek veya talebin yerine getirilemediği durumlarda, bunu, sebepleri ile birlikte söz konusu adli makama bildirecektir,

(4) Talep edilen Âkit Taraf, kendi ülkesinde adli yardım taleplerinin yerine getirilmesi sebebiyle yapılan bütün masrafları üstlenecek ve bu masrafların ödenmesini talep etmeyecektir.

Madde 9

Eğer tebliğ talebinde öngörülen adres doğru ve sahih değilse, talep edilen Âkit Tarafın yetkili makamı adresin tespiti için gerekli tedbirleri alacaktır.

Madde 10

Bir adli yardım talebinin yerine getirilmesi, talep edilen Âkit Tarafın egemenliğine, güvenliğine ve kamu düzenine zarar verebilecek nitelikte görülmedikçe ise böyle bir talebin yerine getirilmesini reddedebilir.

Madde 11

(1) Talepte bulunan Âkit Tarafın bir adli makamında hazır bulunmak üzere çağrılan bir tanık veya bilirkişi, hangi uyrukta olursa olsun, söz konusu Âkit Tarafın ülkesinde, bu Taraf ülkesine girmeden önce işlenen bir suç veya eylemden dolayı hakkında kavuşturma yapılamaz veya tutuklanamaz veya kişisel özgürlüğü hakkında diğer herhangi bir kısıtlama getirilemez, bir tanık veya bilirkişi ayrıca, tanıklık ifadesi ya da bilirkişilik görevinden dolayı hakkında kovuşturma yapılmayacağı, tutuklanmayacağı gibi bir mahkûmiyet hükmünün uygulanmasına da tâbi tutulmayacaktır.

(2) 1. fıkradaki dokunulmazlık, tanık veya bilirkişinin, adli makam tarafından hazır bulunmasının artık gerekmediği, terketme olanağının bulunmasına karşın ülkede kaldığı veya terketmesini takiben isteyerek döndüğü durumlarda bu hususların kendisine bildirildiği tarihi izleyen 7 günlük sürenin bitiminde sona erecektir.

(3) Bir tanık veya bilirkişi için çıkarılan çağrı yazısında, talepte bulunan, Âkit Tarafın mevzuatında seyahat, ikamet masrafları ve bilirkişilik ücretinin ödenmesi için öngörülen şartlar belirtilecektir. Böyle bir kişinin talebi üzerine, yol ve ikamet giderlerinin karşılanması için talepte bulunan adli makamca bir avans ödenecektir.

BÖLÜM II BELGELER

Madde 12

Âkit Taraflardan birinin adlî makamının talebi üzerine, diğer Âkit Taraf, talepte bulunan Âkit Tarafın vatandaşlarının ahvalı şahsiye, şahsi hal ve menfaatleri ile ilgili diğer belgelerin suretlerini tercümesiz ve ücretsiz gönderecektir.

Madde 13

(1) Âkit Taraflardan birinin ülkesinde düzenlenmiş veya onaylanmış ve resmî mühür taşıyan belgeler diğer Âkit Tarafın bir adlî makamı önündeki işlemlerde tasdikten muaf tutulacaktır.

(2) Âkit Taraflardan birinin resmî makamlarıyla düzenlenen belgeler, diğer Âkit Taraf ülkesindeki resmî belgelerle aynı ispat gücüne sahip olacaktır.

BÖLÜM III

YARGILAMA MASRAFLARI VE TEMİNATTAN MUAFİYET (JUDICATUM SOLVI)

Madde 14

Bir Âkit Tarafın vatandaşları, diğer Âkit Tarafın adlî makamları önündeki işlemlerinden dolayı salt yabancı olmaları veya diğer Âkit Taraf ülkesinde ikametgâhları bulunmamasından ötürü teminat akçesi (Judicatum solvi) vermekle yükümlü tutulmayacaklardır.

Madde 15

Âkit Taraflardan birinin vatandaşları, diğer Âkit Tarafın ülkesinde, adli harçların tahsili, bilirkişi ve tanık ücretleri, avukat ücretleri, teminat giderleri, noterlik ücretleri, belgelerin tebliğ masrafları ve diğer yargılama giderleri gibi hususlarda, bu Tarafın vatandaşları ile aynı şartlar altında adli müzaheretten yararlanmaya hak kazanacaklardır.

Madde 16

İşbu Anlaşma gereğince adli müzaheret, başvuruda bulunanın ekonomik, ailevi ve şahsî durumlarını gösteren belgelere bağlı olarak hak kazanılacaktır. Belgelerin düzenlenişinde, başvuruda bulunanın ikamet ettiği Âkit Tarafın hukuku veya başvuruda bulunan her iki Âkit Taraf ülkesinde ikamet etmemekte ise vatandaşı olduğu Âkit Tarafın hukuku uygulanacaktır.

Madde 17

Eğer bir Âkit Tarafın adli makamı, diğer Âkit Tarafın ülkesinde ikamet etmekte olan bir kişiye bir işlemi yapması için belli bir süre vermiş ise, bu süre belgelerin söz konusu kişiye tebliğ tarihinden itibaren işlemeye başlayacaktır.

KISIM ÜÇ

HUKUKÎ VE TİCARÎ KONULARDA KARARLARIN TANINMASI VE TENFİZİ

Madde 18

(1) Âkit Taraflar, diğer Âkit Taraf ülkesinde verilmiş aşağıda gösterilen kararları, işbu Anlaşma hükümlerine uygun olarak kendi ülkelerinde tanıyacak ve tenfiz edeceklerdir:

a) Yargılama masraflarına ilişkin kararlar da dahil olmak üzere, hukukî konularda verilmiş mahkeme kararları;

b) Hukukî konularda bir mahkemece yapılmış veya onaylanmış sulh anlaşmaları;

c) Cezai konularda tazminata ilişkin olarak verilmiş mahkeme kararları.

(2) Sadece işbu Anlaşmanın yürürlüğe girmesinden sonra verilen kararlar, bu Anlaşma uyarınca tanıma ve tenfize tâbi olacaktır.

Madde 19

İşbu Anlaşmanın 18. maddesinde belirtilen kararlar aşağıdaki şartlara bağlı olarak tanınacak ve tenfiz edilecektir:

a) Karar, verildiği Âkit Tarafın hukukuna göre kesinleşmiş ve icra edilebilir olmalıdır;

b) Davahya, kararın verildiği Âkit Tarafın hukukuna göre, dava dilekçesi usulüne uygun bir şekilde tebliğ edilmiş olmalıdır;

c) Kendisine karşı tanıma ve tenfiz istenen kişinin usulüne uygun bir şekilde mahkemeye çağırılmış ve iddialarını ileri sürme ve savunmaya imkânsızlığı halinde temsil edilebilme olanağı tanınmış olmalıdır;

d) Aynı taraflar arasında, aynı sebep ve konuya dayalı olarak;

i) Tanıma ve tenfizin talep edildiği bir Âkit Taraf mahkemesinde daha önce açılmış görülmekte olan bir dava, veya

ii) Tanıma ve tenfizin talep edildiği Âkit Tarafın bir mahkemesince nihai bir kararla sonuçlandırılmış bir dava, mevcut bulunmamalıdır.

e) Karar, tanıma ve tenfizin talep edildiği Âkit Tarafın mahkemelerinin münhasır yetkisine girmeyen bir konuda verilmiş olmalıdır;

f) Kararın tanınması ve tenfizi, tanıma ve tenfizin talep edildiği Âkit Tarafın kamu düzenine aykırı olmamalıdır.

Madde 20

(1) Tanıma ve tenfiz başvurusu, tanıma ve tenfizin talep edildiği Âkit Tarafın yetkili mahkemesine doğrudan yapılacaktır.

(2) Başvuruya aşağıdaki belgeler eklenecektir.

a) Kararın, kesinleşmiş ve icra kuvvetini haiz olduğunu tevsik eden bir belge ile tam ve aslına uygunluğu onaylanmış bir örneği;

b) Karar gıyapta verilmiş ise, gıyabında karar verilen tarafın usulüne uygun olarak çağırıldığını tespit eden gerekli belgelerin asılları veya onaylanmış örnekleri;

c) Bu maddenin (a) ve (b) bentlerinde belirtilen başvuru ve belgelerin, kararın tanınmasının ve tenfizinin talep edildiği Âkit Tarafın dilinde veya İngilizce onaylanmış tercümesi.

Madde 21

(1) Kararların tanınması ve tenfizine mütedair usule, tanıma ve tenfizin talep edildiği Âkit Tarafın hukuku uygulanacaktır.

(2) Tanıma ve tenfize karar veren mahkeme, kararın esasını incelemeyecektir. Mahkeme sadece işbu Anlaşmanın 19. ve 20. maddelerini gözönünde tutacaktır.

Madde 22

İşbu Anlaşmanın, tanıma ve tenfize ilişkin hükümleri, Âkit Tarafların, yabancı bir kararın icrası sonucu elde edilen para ve eşyanın yurtdışına transferi ile ilgili hükümlerine hâlel getirmeyecektir.

KISIM DÖRT**NİHAİ****HÜKÜMLER****Madde 23**

İşbu Anlaşma, Âkit Tarafların katılmış olduğu veya katılacağı, bu Anlaşma ile düzenlenen konulara ilişkin hükümleri içeren uluslararası belgeleri ihlâl etmeyecektir.

Madde 24

İşbu Anlaşma, Türkiye Cumhuriyeti ile Çekoslovakya Cumhuriyeti Arasında Hukukî ve Ticarî Konularda Karşılıklı Adli Yardıma ilişkin 22 Ağustos 1930 tarihli Anlaşmanın yerine geçecektir.

Madde 25

İşbu Anlaşmanın uygulanması ile ilgili olarak ortaya çıkabilecek sorunlar diplomatik yoldan çözümlenecektir.

Madde 26

(1) İşbu Anlaşma onaylamaya tâbi olacaktır. Onay belgeleri Ankara ve/veya Bratislava'da teati edilecektir.

(2) İşbu Anlaşma onay belgelerinin teati edildiği ayı takip eden ikinci ayın birinci günü yürürlüğe girecektir.

(3) İşbu Anlaşma süresiz olarak yürürlükte kalacaktır.

(4) Her Âkit Taraf, yazılı bildirimde bulunmak suretiyle Anlaşmayı feshedebilir. Bu halde Anlaşma, diğer Âkit Tarafın yazılı bildirim aldığı tarihten itibaren oniki aylık süre için yürürlükte kalacaktır.

Bunu teyiden, usulüne uygun şekilde yetkili kılınmış aşağıdaki imza sahipleri işbu Anlaşmayı imzalamışlardır.

Ankara'da 11 Kasım 2004 günü Türkçe, Slovakça ve İngilizce olarak herbiri ikişer nüsha halinde düzenlenmiş olup tüm metinler aynı derecede geçerlidir. Yorumda aykırılık halinde İngilizce metin geçerli olacaktır.

TÜRKİYE CUMHURİYETİ
ADINA
Abdullah GÜL
Dışişleri Bakanı ve
Başbakan Yardımcısı

SLOVAKYA CUMHURİYETİ
ADINA
Eduard KUKAN
Dışişleri Bakanı

BU KANUNA AİT TUTANAKLAR

Türkiye Büyük Millet Meclisi

Cilt	Birleşim	Sayfa
2	1	25
2	3	258
2	4	357:361, 362:371

I- Gerekçeli 6 S. Sayılı Basmayazı Türkiye Büyük Millet Meclisinin 4 üncü Birleşim tutanağına bağlıdır.

II- Bu Kanunu; Türkiye Büyük Millet Meclisinin Tali Anayasa, Esas Dışişleri Komisyonları görüşmüştür.

III- Esas No. : 1/275